

Het handelen van DNB en de afwijzing van mijn klacht

*Onderbouwing van mijn klacht en governancebezwaar / Klacht KC 26-02
4 oktober 2026*

Op 9 september 2025 wendde ik mij met een aangetekende brief tot DNB (achter dit document) omdat ik bij de VOBP onvoldoende duidelijkheid kreeg over de voorgenomen collectieve pensioenoverdracht van BP naar Zwitserleven en de behartiging van onze belangen. Mijn vragen werden afgehouden en onafhankelijk onderzoek werd geweigerd. Ook was voor mij niet inzichtelijk op grond van welk mandaat de gepensioneerdenvertegenwoordigers in het DMC handelden, welk overleg zij met hun achterban voerden en hoe zij daarover verantwoording aflegden.

Daarbij ontbrak voor mij een toegankelijke, onafhankelijke informatie- en controlebron. Het pensioenfonds verstreekte informatie over zijn eigen voorgenomen overdracht, terwijl de VOBP-vertegenwoordigers via het DMC bij het proces betrokken waren. Ik kon daardoor onvoldoende onafhankelijke uitleg en kritische toetsing verkrijgen van de informatie, de vertegenwoordiging en de belangenafweging. Juist daarom vroeg ik DNB om antwoorden over de waarborgen voor gepensioneerden. Mijn brief was in de eerste plaats een verzoek om informatie en duidelijkheid. [1, p. 6–7]

Omdat DNB mijn concrete vragen naar mijn oordeel niet toereikend beantwoordde, diende ik later een formele klacht in over die behandeling. DNB erkende gebreken in de behandeling van mijn brieven, hoorde mij niet en verklaarde mijn klacht toch kennelijk ongegrond. Mijn kritiek op DNB's governance vloeit voort uit deze beantwoording en klachtenafhandeling; dit document beschrijft die gang van zaken.

1 Mijn brief van 9 september vroeg om antwoorden

Mijn brief vroeg om antwoorden over de informatievoorziening vóór de overdracht, de verantwoording over vermogen en kosten, en de vertegenwoordiging en belangenbehartiging van gepensioneerden. Het ging om duidelijkheid over een proces dat alle betrokken gepensioneerden raakte. Mijn latere klacht betreft het ontbreken van toereikende, herkenbare antwoorden op deze concrete vragen. [1, p. 6]

Met mijn aangetekende rappel van 1 oktober 2025 (achter dit document) vroeg ik opnieuw aandacht voor de beantwoording, waaronder de vertegenwoordiging en verantwoording. De vergelijking met een Nederlands verantwoordingsorgaan verwoordde mijn zorg over ontbrekende tegenmacht. Zij bewijst niet dat een Belgisch OFP hetzelfde Nederlandse orgaan moest hebben. Ik wilde weten welke vertegenwoordiging en waarborgen wél golden; juist daarover bleef een herkenbaar antwoord uit. [1, p. 7; 4, p. 2–3]

2 De kern van het verloop, volgens DNB's eigen stukken

Moment	Gebeurtenis
4–29 juli 2025	Eerste telefonisch contact en e-mail; DNB licht haar rol en de rol van FSMA toe.
September–oktober 2025	DNB erkent ontvangst van beide aangetekende brieven; het rappel bereikt Publieksvoorlichting niet.
14 november 2025	DNB biedt excuses aan en zegt alsnog zo spoedig mogelijk inhoudelijk te reageren.
6 januari 2026	DNB meldt dat alle informatie die zij kan en mag delen al is verstrekt.
8 juli 2026	Ik dien een formele klacht in over de ontoereikende beantwoording van mijn vragen.
26 augustus 2026	De klachtencommissie adviseert afwijzing zonder hoorzitting.
27 en 30 augustus 2026	Ik reageer vóór het directiebesluit; de aanvullende stukken worden alsnog beoordeeld.
14 september 2026	De directie verklaart de klacht kennelijk ongegrond en besluit geen maatregelen te nemen.

Bronnen: advies klachtencommissie, randnummers 4–24 en 47–50; directiebesluit, p. 1–2. [2; 5]

3 De klacht werd smaller behandeld dan haar inhoud rechtvaardigde

Mijn klacht van 8 juli 2026 volgde op de ontoereikende beantwoording van mijn eerdere vragen. Ik maakte uitdrukkelijk duidelijk dat ik geen heroverweging van het overdrachtsbesluit door de klachtencommissie vroeg, maar een beoordeling van DNB's eigen informatievoorziening en behandeling van mijn verzoeken. De vier onderwerpen waren: onafhankelijke informatie, een toegankelijke onafhankelijke beoordeling, de weging van gepensioneerdenbelangen en hun feitelijke vertegenwoordiging. Ik bood aan mijn klacht mondeling toe te lichten. [3, p. 1–2]

De commissie nam deze onderwerpen op in haar advies, inclusief mijn vragen naar de inhoudelijke beoordeling en de beperkte terugkoppeling. In de beoordeling volgde echter vooral een bevestiging dat Publieksvoorlichting de rolverdeling en wettelijke beperkingen correct had uitgelegd. De concrete vragen over vertegenwoordiging, onafhankelijke informatie en belangenafweging kregen geen afzonderlijke, herkenbare beantwoording. [2, randnummers 25–30 en 39–44]

Mijn verwijt is dat DNB algemene procesinformatie als voldoende beantwoording van mijn concrete vragen heeft beschouwd. De commissie mocht DNB's gedrag tegenover mij beoordelen; juist daarom moest zij onderzoeken of mijn vragen herkenbaar waren afgebakend en beantwoord. Dat is iets anders dan zelf de pensioenoverdracht opnieuw beoordelen.

4 Individuele geschilbeslechting beantwoordt de collectieve vraag niet

DNB beriep zich op het verbod om in de individuele rechtsverhouding tussen pensioenuitvoerder en pensioengerechtigde te treden. De annex bij het directiebesluit geeft daarvoor DNB's toelichting op artikel 152 Pensioenwet. Tegelijk bevat diezelfde annex de erkenning dat individuele klachten aanwijzingen kunnen zijn voor structurele tekortkomingen en aanleiding kunnen geven tot toezicht. [5, p. 4–5]

Mijn vragen betroffen de positie van een gehele groep gepensioneerden in een collectieve overdracht. Het feit dat één deelnemer die vragen stelt, maakt hun inhoud niet uitsluitend individueel. Voor zover de vragen tevens signalen van structurele tekortkomingen bevatten, verklaart een verwijzing naar individuele geschilbeslechting niet hoe DNB die herkende, afbakende en behandelde. Mijn reactie van 27 augustus zette dit onderscheid expliciet uiteen. [4, p. 2–3]

Ik vroeg DNB om duidelijkheid over de informatievoorziening en waarborgen voor de betrokken gepensioneerden. Mijn klacht ging vervolgens over de behandeling van die vragen. In het besluit ontbreekt een

afzonderlijke uitleg waarom de beperking voor individuele geschillen ook een hoorzitting over juist die behandeling zinloos zou maken.

5 Geheimhouding werd het eindpunt van de verantwoording

DNB stelde dat zij vanwege artikel 204 Pensioenwet geen inhoudelijke toezichtterugkoppeling kon geven. Volgens de commissie zijn mijn signalen niettemin daadwerkelijk meegenomen in de beoordeling van de overdracht. Dat laatste is een uitdrukkelijke vaststelling van DNB; het dossier rechtvaardigt dus niet de bewering dat intern niets is onderzocht. [2, randnummers 37 en 42–43; 5, p. 5]

Wat ontbreekt, is een controleerbare motivering van de behandeling: welke categorieën signalen zijn onderscheiden, wie was voor die onderwerpen bevoegd en waarom konden mijn algemene vragen over het toetsingskader niet verder worden beantwoord? Mijn verzoek om algemene of geanonimiseerde toelichting werd met een brede verwijzing naar geheimhouding afgedaan. Mijn oordeel is dat DNB daarmee de toetsbaarheid van haar eigen zorgvuldigheid afschermdde, zonder per vraag zichtbaar te maken waar de grens precies lag. [4, p. 2–3; 5, p. 1–5]

6 Erkende gebreken werden achteraf zonder gevolg verklaard

DNB erkende dat de aangetekende brief van 1 oktober 2025 wel was ontvangen, maar Publieksvoorlichting nooit bereikte. Ook erkende DNB dat niet rechtstreeks op de brieven was gereageerd en dat de reactie op de brief van 9 september lang op zich had laten wachten. Dit zijn vastgestelde tekortkomingen in de behandeling, niet alleen mijn beleving. [2, randnummers 34–35 en 45]

De commissie vond dat ik daardoor niet in mijn belangen was geschaad, omdat DNB op andere momenten al alle informatie had verstrekt die zij kon en mocht delen. Mijn bezwaar is dat deze redenering onvoldoende onderzoekt wat tijdige en toereikende beantwoording tijdens het overdrachtsproces had kunnen betekenen. Mijn belang was niet beperkt tot inzicht in mijn individuele pensioen. [2, randnummer 45]

Naar mijn overtuiging zou de overdracht niet zijn doorgegaan als ongeveer 450 betrokken VOBP gepensioneerden zich gezamenlijk tegen de voorgestelde voorwaarden hadden uitgesproken. Het pensioenfonds had dan moeten handelen tegenover een omvangrijke groep die de overdracht uitdrukkelijk afwees. De steun van gepensioneerdvertegenwoordigers had in die situatie niet als instemming van hun achterban kunnen worden aangevoerd. Mijn belang bij tijdige, onafhankelijke informatie was daarom wezenlijk: die informatie had collectief verzet mogelijk kunnen maken waarmee naar mijn oordeel de overdracht voorkomen had kunnen worden. DNB heeft die mogelijke consequentie onvoldoende betrokken bij haar conclusie dat mijn belangen niet waren geschaad.

Dit is mijn oordeel over de praktische betekenis van een gezamenlijke afwijzing door de achterban, geen beroep op een hier vastgesteld formeel vetorecht. Dat achteraf niet kan worden bewezen hoe het proces dan zou zijn verlopen, rechtvaardigt niet zonder meer de conclusie dat mijn belangen niet zijn geschaad. DNB had moeten beoordelen of de gebrekkige beantwoording mogelijkheden heeft ontnomen om tijdig geïnformeerd te handelen en gezamenlijk tegenwicht te organiseren. De eigen verantwoordelijkheid van de VOBP voor actieve belangenbehartiging staat daarbij naast DNB's verantwoordelijkheid voor de behandeling van mijn vragen.

De toezegging van 14 november 2025 om alsnog inhoudelijk te reageren verdient een eigen beoordeling. Het advies registreert een reactie van 6 januari 2026 waarin DNB stelde alles al te hebben gedeeld. Mijn verwijt is daarom niet dat na november helemaal geen antwoord kwam, maar dat de beloofde beantwoording van de specifieke verzoeken niet herkenbaar werd geleverd. De directie liet de conclusie dat ik niet was geschaad in stand. [2, randnummers 12–13 en 45; 5, p. 1]

7 De e-mailadressen leidden de aandacht van de brieven af

De commissie legde aanzienlijk gewicht op mijn gebruik van zes e-mailadressen. Volgens Publieksvoorlichting ontstonden daardoor drie dossiers met verschillende behandelaren; bij sommige adressen was mijn identiteit niet meteen herkenbaar. Dat kan de verwerking van e-mails hebben bemoeilijkt. [2, randnummers 36 en 46]

Het verklaart echter niet waarom een ontvangen, ondertekende aangetekende brief intern niet bij de juiste afdeling kwam. Evenmin vervangt het een onderzoek naar de inhoudelijke beantwoording van de verzoeken. De commissie gebruikte de e-mailkwestie mede om de langere reactietijd niet aan Publieksvoorlichting toe te rekenen. Mijn oordeel is dat daarmee een organisatorisch probleem te gemakkelijk op de melder werd afgewenteld, terwijl DNB de ontvangst en interne misrouting van de brieven zelf bevestigde.

8 Niet horen terwijl de interpretatie van mijn klacht werd betwist

De commissie adviseerde de klacht kennelijk ongegrond te verklaren en zag daarom af van horen. Zij stelde dat over haar oordeel geen twijfel kon bestaan. In hetzelfde advies staan echter interpretaties van mijn bedoelingen en gedrag: ik zou veelal dezelfde vragen blijven stellen en het doel van sommige berichten zou onduidelijk zijn. Juist daarover had een mondelinge toelichting verschil kunnen maken. [2, randnummers 41 en 46–48]

Mijn bereidheid om te worden gehoord stond al in de klacht. De commissie deelde op 14 augustus het verweer met mij, maar hield geen hoorzitting. Tijdens een mondelinge toelichting had ik kunnen verduidelijken dat mijn oorspronkelijke brief vooral om antwoorden vroeg en dat mijn klacht voortkwam uit de ontoereikende beantwoording. DNB behandelde die klacht als evident kansloos, terwijl juist de toereikendheid van de antwoorden, het collectieve karakter van de vragen en de betekenis van de erkende correspondentiegebreken ter discussie stonden. [3, p. 2; 2, randnummer 24; 4, p. 3]

9 De directie bevestigde de bestaande afbakening

Op 27 augustus 2026 vroeg ik de directie om mijn reactie en verzendbewijzen vóór haar besluit te betrekken. Ik vroeg afzonderlijke motivering over de aangetekende brieven, vertegenwoordiging, bevoegdheidsverdeling en het afzien van horen. Op 30 augustus stelde ik bovendien dat de klacht DNB's bestuurlijke verantwoordelijkheid betrof en niet uitsluitend het cluster Publieksvoorlichting. [4, p. 1–4; 5, p. 2]

De directiebrief zegt dat de klachtenregeling niet voorziet in een reactie op het definitieve commissieadvies vóór het directiebesluit. DNB verwees daarbij mede naar de uitsluiting van bezwaar en beroep tegen een beslissing op grond van de klachtenregeling. Mijn bezwaar is dat een reactie vóór het definitieve besluit inhoudelijk iets anders is dan bezwaar tegen een al genomen besluit. De brief verduidelijkt onvoldoende waarom dat onderscheid mijn mogelijkheid tot correctie niet zou versterken. [5, p. 2]

DNB heeft de nagezonden stukken wel beoordeeld en de eerder geplande agendering op 31 augustus uitgesteld. Het zou dus onjuist zijn te stellen dat de directie mijn reactie volledig negeerde. De commissie vond dat de stukken geen ander licht op de klacht wierpen; de directie nam dat over. Mijn oorspronkelijke vragen en mijn bezwaar tegen de ontoereikende beantwoording kregen daarbij opnieuw geen afzonderlijke, herkenbare behandeling. [5, p. 2]

DNB bevestigde verder dat Communicatie niet met de directie, maar wel meermaals met de toezichtafdeling had overlegd. Het directiebesluit verdedigde de keuze om de gedragingen van Publieksvoorlichting als klachtobject te nemen. Daarmee bleef mijn bestuurlijke bezwaar onvoldoende behandeld: of DNB als organisatie verantwoordelijkheid nam voor de beantwoording van mijn concrete vragen en voor de behandeling van de structurele signalen die daarin besloten lagen. [5, p. 2]

10 Een interne toets bevestigde het eigen handelen

De klachtencommissie bestond uit twee voor DNB werkzame leden en een externe voorzitter. Vervolgens nam de directie op 14 september 2026 het advies over, verklaarde de klacht kennelijk ongegrond en besloot geen maatregelen te nemen. De aanwezigheid van een externe voorzitter moet worden vermeld; deze procedure was echter geen onafhankelijke externe beoordeling van DNB's handelen als geheel. [2, p. 5; 5, p. 2]

Mijn kritiek betreft deze inrichting en haar uitwerking in dit dossier. De organisatie waarvan de behandeling ter discussie stond, bepaalde de afbakening, stelde vast dat voldoende was gedaan en sloot de klacht zonder hoorzitting af. Dat bewijst geen persoonlijke kwade trouw van commissieleden. Het laat wel een sterke institutionele neiging tot zelfbevestiging zien: erkende gebreken leidden niet tot herstel of maatregelen, en de niet-beantwoorde kernvragen bleven bestaan.

11 Het toezicht werd vervolgens als sluitend bewijs aangevoerd

De in "De Cirkel is rond" opgenomen slotreactie van het pensioenfonds verklaart dat het ontbreken van bezwaar van DNB en FSMA impliceert dat aan de wettelijke vereisten is voldaan. Het fonds beschouwde de interne klacht als afgesloten. Dit is de redenering van het fonds; zij bewijst niet dat DNB mijn afzonderlijke bezwaren heeft weerlegd. [6, p. 1]

Daarmee wordt het praktische effect zichtbaar: het fonds gebruikt het toezicht als bevestiging van de overdracht, terwijl ik bij DNB geen controleerbare beoordeling van mijn signalen verkrijg. Niet het bestaan van toezicht, maar de ontbrekende inhoudelijke verantwoording in die keten is het probleem dat mijn dossier blootlegt.

12 Mijn conclusie over het handelen van DNB

Mijn oordeel is dat DNB bestuurlijk tekort is geschoten in de beantwoording van mijn vragen en de behandeling van mijn klacht daarover. Mijn brief van 9 september 2025 vroeg in de eerste plaats om informatie en duidelijkheid. De aangetekende verzoeken werden onvoldoende herkenbaar beantwoord, een brief bereikte de juiste afdeling niet en mijn latere klacht werd afgewezen zonder mij te horen. De directie bevestigde die afwijzing zonder afzonderlijk duidelijk te maken waarom de antwoorden op mijn concrete vragen toereikend waren.

Mijn governancekritiek is voortgekomen uit deze gang van zaken. DNB verklaarde dat mijn signalen daadwerkelijk in de toezichtbeoordeling waren meegenomen, maar maakte de zorgvuldigheid van die behandeling voor mij niet controleerbaar. Vervolgens beschouwde de klachtenprocedure de verstrekte algemene informatie en verwijzingen als voldoende. Daardoor bleef mijn bezwaar tegen de ontoereikende beantwoording bestaan, terwijl de interne klachtbehandeling werd afgesloten. Daarbij bleef onvoldoende beoordeeld of goede informatie tot een gezamenlijke afwijzing door ongeveer 450 betrokken VOBP gepensioneerden had kunnen leiden. Naar mijn overtuiging zou de overdracht bij een dergelijke afwijzing niet zijn doorgegaan. Daarmee betrof mijn belang bij goede informatie ook de mogelijkheid de overdracht door collectief tegenwicht te voorkomen.

Deze gang van zaken vertoont kenmerken van wat ik legitocratie noem: de procedure bevestigt de legitimiteit van het eigen handelen, terwijl de wezenlijke vragen over toetsing, tegenmacht en verantwoording onbeantwoord blijven. De kwalificatie kennelijk ongegrond maakt niet inzichtelijk waarom mijn concrete vragen voldoende waren beantwoord. Zij is het sluitstuk van de beperkte manier waarop DNB mijn klacht heeft behandeld.

De vragen die na de afwijzing blijven bestaan

- Waarom werd de herkenbare beantwoording van twee aangetekende verzoeken vervangen door verwijzingen naar eerdere algemene informatie?
- Hoe onderscheidde DNB de collectieve en structurele onderdelen van mijn signalen van een individueel pensioengeschil?
- Waarom kon geen nadere algemene toelichting worden gegeven over het toetsingskader en de bevoegdheidsverdeling voor vertegenwoordiging en governance?
- Op welke concrete gronden werd uitgesloten dat een hoorzitting de interpretatie en behandeling van mijn klacht kon veranderen?
- Op welke gronden concludeerde DNB dat mijn belangen niet waren geschaad, zonder herkenbaar te beoordelen of tijdige informatie een gezamenlijke afwijzing door ongeveer 450 betrokken gepensioneerden mogelijk had kunnen maken, waardoor naar mijn overtuiging de overdracht niet zou zijn doorgegaan?
- Waarom leidden de erkende gebreken niet tot herstel van de beantwoording of andere maatregelen?

Dit zijn vragen over DNB's eigen handelen en motivering. Zij verlangen geen uitspraak over mijn individuele pensioenbedrag. De directiebrieven noemt de Nationale Ombudsman als mogelijkheid voor een externe beoordeling van DNB's gedrag tegenover mij. Daarmee is ook volgens DNB de interne afwijzing niet het laatste denkbare oordeel over haar handelwijze. [5, p. 3]

Bronnen

[1] Falende klachtenbehandeling DNB 14-9-2026(1).pdf: oorspronkelijke brieven van 9 september en 1 oktober 2025 op PDF-p. 6–7. De ontvangstdatum in de tijdlijn volgen DNB's registratie; mijn rappel noemt voor de eerste brief een eerdere PostNL-bezorgdatum.

[2] KC 26-02 (Brummer) contact met DNB over pensioenfonds – advies 26 augustus 2026, kenmerk B008-1347065313-509, vijf pagina's. Verwijzingen naar randnummers, tenzij een pagina is genoemd.

[3] Mail – Aan DNB Klachtencommissie 8-7-2026-1.pdf, oorspronkelijke klacht van 8 juli 2026; inhoud op PDF-p. 1–2. De daarin genoemde brief van 19 september is in de latere reactie gecorrigeerd naar 1 oktober 2025.

[4] Antwoord aan DNB op Klacht Brummer KC-26-02 dd 26-8-2026 met brieven.pdf: mijn reactie van 27 augustus op p. 1–4; brieven en PostNL-verzendbewijzen op p. 5–8.

[5] Antwoord DNB Klacht Brummer KC-26-02 dd 14-9-2026 d.pdf: directiebesluit van 14 september 2026, kenmerk B008-1347065313-511, met annex, vijf pagina's. De uitleg van wettelijke beperkingen is hier weergegeven als DNB's motivering.

[6] De Cirkel is rond 18-9-2026.pdf, opgenomen reactie namens het BP Pensioenfonds en voorafgaande correspondentie. De fondsreactie op p. 1 wordt gebruikt voor haar beroep op het toezicht, niet als bewijs van DNB's inhoudelijke afwegingen.

AANTEKENEN

Formeel verzoek aan de Nederlandse Bank

Aan: De Nederlandsche Bank N.V.
T.a.v. afdeling Toezicht Pensioenfondsen
Postbus 98
1000 AB Amsterdam

9 september 2025

Onderwerp: Formeel verzoek tot toetsing en waarborging belangen gepensioneerden bij overdracht BP Pensioenfonds – Zwitserleven

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij dien ik een formeel verzoek in met betrekking tot de voorgenomen overdracht van het pensioenvermogen van het BP Pensioenfonds naar Zwitserleven (omvang circa €1,5 miljard).

Als gepensioneerde die afhankelijk is van dit fonds, maak ik mij ernstige zorgen over het gebrek aan transparantie, inspraak en onafhankelijke informatievoorziening rondom deze overdracht. De Vereniging van Oud-medewerkers BP (VOBP), die in de praktijk als belangenbehartiger zou moeten optreden, weigert vragen te beantwoorden, sluit leden uit van wezenlijke besluitvorming en heeft een onafhankelijk onderzoek naar de voorgenomen transactie geweigerd. Dit leidt ertoe dat een grote groep gepensioneerden, waaronder ikzelf, geen reële mogelijkheid heeft zich te informeren of invloed uit te oefenen.

Op grond van de rol en verantwoordelijkheid van DNB als toezichthouder verzoek ik u met klem om:

1. Belangenwaarborging: Te bevestigen dat bij een eventuele goedkeuring van de overdracht de belangen van alle gepensioneerden – ook degenen die buiten de BP-organisatie vallen – op korte én lange termijn worden beschermd.
2. Transparantie vooraf: Te waarborgen dat voorafgaand aan de overdracht volledige, begrijpelijke en objectieve informatie beschikbaar komt voor alle betrokken deelnemers en gepensioneerden.
3. Verantwoording achteraf: Te eisen dat na de overdracht een gedetailleerde accountantsverklaring wordt gepubliceerd, waarin inzicht wordt gegeven in de bestemming van het vermogen en de kosten die met de overdracht zijn gemoeid.
4. Toetsing governance: In uw beoordeling expliciet de rol en achtergrond van Zwitserleven, alsmede de gebrekkige governance en informatievoorziening bij zowel het BP Pensioenfonds als de VOBP, mee te nemen.

Gelet op de omvang van de overdracht acht ik het onaanvaardbaar dat gepensioneerden formeel geen stem of wettelijk verankerde positie hebben in dit proces. Ik verzoek DNB daarom om de goedkeuring van deze overdracht afhankelijk te stellen van strikte waarborgen op het gebied van transparantie, verantwoording en evenwichtige belangenbehartiging.

Ik vertrouw erop dat DNB haar toezichthoudende taak in dit dossier met de grootst mogelijke zorgvuldigheid zal uitvoeren en verzoek u mij binnen een redelijke termijn schriftelijk te informeren over de wijze waarop u mijn verzoek in behandeling neemt.

Met hoogachting,

J.M. Brummer

AANTEKENEN

Mijn formeel verzoek aan de Nederlandse Bank d.d. 9-9-2025

Aan: De Nederlandsche Bank N.V.
T.a.v. afdeling Toezicht Pensioenfondsen
Postbus 98
1000 AB Amsterdam

1 oktober 2025

Onderwerp: Formeel verzoek tot toetsing en waarborging belangen gepensioneerden bij overdracht BP Pensioenfonds – Zwitserleven

Geachte heer/mevrouw,

Op 9 september j.l. zond ik u een formeel verzoek aangaande de collectieve waardeoverdracht van het Pensioenfonds BP aan Zwitserleven. U heeft dit aangetekende verzoek volgens POST NL ontvangen op donderdag 11 september om 7.45 uur. Het verbaast mij dat u nog niet heeft gereageerd op mijn verzoek en mij niet op z'n minst een ontvangstbevestiging heeft gezonden.

Tevens wil ik als aanvulling op mijn verzoek er nog op wijzen dat de governance van het BP Pensioenfonds niet in orde is, in tegenstelling tot de in dit voorjaar uitgevoerde CWO door het SPT, het Pensioenfonds Tandartsen en Aegon.

Dit pensioenfonds had een speciaal Verantwoordingsorgaan (VO) dat een belangrijke rol speelde in het waarborgen van de belangen van deelnemers bij de collectieve waardeoverdracht. Dit VO beoordeelde of het bestuur de juiste afwegingen heeft gemaakt, met extra aandacht voor evenwichtigheid tussen deelnemers en nabestaanden, en legde daarover verantwoording af aan de deelnemers.

Nogmaals, de VOBP die mijn inziens deze functie had moeten vervullen, heeft er tot nu toe in gefaald om de gepensioneerden bij de CWO van BP naar Zwitserleven goed en transparant te adviseren.

Met hoogachting,

J.M. Brummer

Bijlage: kopie originele verzoek.